

3. В Україні щороку проходить понад 100 гастрономічних свят та фестивалів [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/node/3049>
4. Розмаїття гастрономічних фестивалів України [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://tradyciynе.com.ua/rozmattya_gastronomchnih_festivalv_ukrani.html
5. Україна фестивальна [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://art.rk-ukrainа.com/index.php?id=179>
6. Смачна країна: мрієте смачненько попоїсти – слідкуйте за гастрономічними фестивалями України і дегустуйте усяку смакоту [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://rama.com.ua/smachna-krayina-mriyete-smachnenko-popoyisti-slidkuyte-za-gastronomichnimi-festivalyami-ukrayini-i-degustuyte-usyaku-smakotu/>

І.Г.Близнюков

(студент Навчально-наукового Юридичного інституту НАУ)

О.М.Миронець

(старший викладач Навчально-наукового Юридичного інституту НАУ)

Науковий керівник-доктор юридичних наук,

професор Навчально-наукового Юридичного інституту НАУ

Бородін І.Л.

ПАВОВЕ ЗЕБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ БАГАЖУ ПОВІТЯНИМ ТРАНСПОРТОМ

Розвиток сфери туризму тісно пов'язаний з авіап перевезеннями пасажирів та їх багажу. Зважаючи на стрімке зростання кількості туристичних поїздок з використанням повітряного транспорту, актуальним залишається питання правового регулювання авіап перевезення багажу.

На національному рівні відповідальність авіап перевізника за втрату, пошкодження чи затримку у перевезенні багажу настає відповідно до Повітряного кодексу України № 3393-VI від 19 травня 2011 року [1], а також Наказу Міністерства

інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» № 735 від 30 листопада 2012 року [2].

Згідно з ч. 11 ст. 100 Повітряного кодексу України, авіаперевізник несе відповідальність за втрату або шкоду, заподіяну під час перевезення багажу відповідно до вимог і правил, передбачених міжнародними договорами України, законодавством України, в тому числі авіаційними правилами України, розмір якої має бути однаковим для внутрішніх і для міжнародних рейсів [1]. Саме у цьому нормативно-правовому акті законодавець визначив поняття: багажу (п. 18 ст. 1), несупроводжуваного багажу (п. 68. ст. 1), зареєстрованого (п. 43 ст. 1) та незареєстрованого (п. 90 ст. 1) багажу, багажної квитанції (п. 19 ст.1). Зокрема, під багажем розуміються предмети, майно та інша особиста власність пасажирів, що перевозяться на повітряному судні. Поділ багажу, який прийнято до перевезення авіатранспортом, здійснюється на зареєстрований та незареєстрований. Під першим розуміється багаж пасажирів, прийнятий перевізником під свою відповідальність для перевезення та своєчасної доставки, на який перевізник оформив багажну квитанцію та видав багажну ідентифікаційну бирку. Багаж, що знаходиться під контролем пасажирів та під час авіаперевезення перебуває в салоні повітряного судна, називається незареєстрованим, або ж ручною поклажею.

Згідно з Наказом Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» № 735 від 30 листопада 2012 року (далі по тексту – Правила), транспортування вказаних вище видів багажу здійснюється відповідно до правил його упаковки та норм безоплатного перевезення.

Відповідно до п. 1 гл. 5 розділу XII Правил, кожне місце багажу повинно мати справну упаковку, яка б забезпечувала його схоронність під час перевезення та обробки і унеможлиблювала заподіяння шкоди пасажирам, членам екіпажу, третім особам, повітряному судну, багажу інших пасажирів або іншому майну, а також унеможлиблювала вільний чи випадковий доступ до вмісту багажу сторонніх осіб. За загальноприйнятим правилом перевізник зобов'язаний вжити заходів для перевезення

zareєстрованого багажу на тому самому повітряному судні, на якому перевозиться пасажир, і особливо якщо згідно з чинними законами вимагається присутність пасажирів під час проведення митних процедур щодо багажу [2].

Згідно з п. 6. 1 гл. 5 розділу XII вказаних Правил реєстрація багажу за вибором перевізника може здійснюватися відповідно до вагової концепції (baggage weight concept) або поштучної концепції (baggage piece concept), тобто комбінацією характеристик ваги, розміру, кількості місць. Норми безкоштовного перевезення багажу авіатранспортом визначено законодавцем в гл. 2 розділу XII Правил, відповідно до якої норми безкоштовного провезення зареєстрованого багажу встановлюються перевізником залежно від типу літака, класу обслуговування та зони польоту і не можуть бути менше ніж: - за поштучною концепцією – 1 місце багажу вагою не більше ніж 23 кг. (50 фунтів) з розмірами місця (сума довжини, ширини, висоти) 158 см (62 дюйми); - за ваговою концепцією – 15 кг з розмірами кожного місця за сумою трьох вимірів не більше ніж 158 см. Крім того, пасажир має право перевезти безоплатно понад норму безкоштовного провезення багажу предмети, які він тримає при собі і не поклав до багажу, зокрема дамську і чоловічу сумки, папку для паперу, пальто або плащ, жакет, парасольку або палицю, друковані видання для читання під час польоту, харчування для дитини, що необхідне під час польоту, дитячу дорожню люльку (за наявності малюка віком до 1 року), прогулянковий дитячий візок, складену інвалідну коляску та/або милиці. Загальна вага предметів, за винятком інвалідної коляски, не повинна перевищувати 5 кг. [2].

Правилами також встановлено вимоги до перевезення ручної поклажі, яку дозволяється безпечно розмістити у салоні повітряного судна на багажних полицях або під сидінням крісла, проте забороняється розміщувати у всіх проходах салону повітряного судна. Відповідно до п. 3 гл. 12 розділу XII Правил, речі, які не відповідають установленим перевізником вимогам щодо розміру та ваги ручної поклажі або які не дозволяється перевозити в пасажирському салоні повітряного судна, вважатимуться і оброблятимуться як зареєстрований багаж [2].

Отже, авіап перевезення багажу досить детально регулюється законодавством України. Дотримання правил транспортування багажу має дуже велике практичне значення, так як сприяє не лише безпечному його перевезенню, а й вчасній доставці пасажиром, які використовують повітряний транспорт як з бізнес, так і туристичними цілями.

1. Повітряний кодекс України № 3393-VI від 19 травня 2011 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>
2. Наказ Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» № 735 від 30 листопада 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12/print1443100114311832>

В.В.Бурбеза

(студент Навчально-наукового Юридичного інституту Навчально-наукового Юридичного інституту НАУ, науковий керівник-кандидат історичних наук, доцент Головка С.Г.)

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПРОБЛЕМИ

Зелений туризм в українському селі є доцільним, перспективним напрямком розвитку вітчизняної туристичної галузі. Наявність мальовничих ландшафтів, приємного клімату, унікальних природних заповідників, культурних та історичних пам'яток світового значення, цікавих народних звичаїв, національної кухні створюють сприятливі умови для його прибуткового розвитку. У статті 6 Закону України «Про туризм» передбачено, що розвиток екологічного (зеленого) та сільського туризму є пріоритетним напрямом державної політики у цій галузі [2].

Поняття «сільський зелений туризм» уперше в